

“ मीठे बच्चे – शिव जयन्तीमा तिमीले खूब धुमधाम सँग निराकार बाबाको बारेमा सबैलाई सुनाऊ , यो शिव जयन्ती नै हीरातुल्य हो । ”

प्रश्न:- तिमी ब्राह्मणहरूको सच्चा दीपावली कहिले हुन्छ र कसरी?

उत्तर:- वास्तवमा शिव जयन्ती नै तिमी लागि सच्चा-सच्चा दीपावली हो किनकि शिवबाबा आएर तिमी आत्मारूपी दीपकलाई जगाउनु हुन्छ। हरेकको घरको दीप बल्छ अर्थात् आत्माको ज्योति प्रज्वलित हुन्छ। उनीहरूले स्थूल दियो बाल्छन् तर तिमी सच्चा दीपक शिवबाबा आएपछि बल्छ। त्यसैले तिमी खूब धुमधाम सँग शिव जयन्ती मनाऊ ।

ओम् शान्ति। मीठा प्यारा रुहानी बच्चाहरूले शिवबाबाको जयन्ती मनाउँछन्। भारतवर्षमा त शिव जयन्ती मनाउँछन् नै। जयन्ती एक परमात्माको मनाइन्छ। उहाँलाई फेरि सर्वव्यापी भनिदिन्छन्। अब सबैको जयन्ती त हुन सक्दैन। जयन्ती कहिले मनाइन्छ? जब गर्भबाट बाहिर आउँछन्। शिव जयन्ती मनाउन त अवश्य मनाउँछन्। आर्य समाजीहरूले पनि मनाउँछन्। अहिले तिमी मनाइरहेका छौ ७८ औं जयन्ती, अर्थात् ७८ वर्ष भयो जयन्तीको। उहाँ त निराकार हुनु हुन्छ, उहाँको जयन्ती कसरी हुन सक्छ? यति धेरै ठूला-ठूला मानिसहरूलाई निमन्त्रण पत्र जान्छ। कसैले सोध्ने त पर्छ- जयन्ती कसरी मनाउनु हुन्छ? उहाँले जन्म कहिले र कसरी लिनु भयो? अनि उहाँको शरीरको नाम के राखियो? तर यस्ता पत्थरबुद्धि हुन्छन् जो कहिल्यै सोध्दैनन्। तिमीले उनीहरूलाई बताउन सक्छौ- उहाँ हुनु हुन्छ निराकार, उहाँको नाम हो शिव। तिमी शालिग्राम बच्चाहरू हो। जानेका छौ यो शरीरमा शालिग्राम छ। नाम शरीरको हुन्छ। उहाँ हुनु हुन्छ परम आत्मा शिव। अहिले तिमी कति धुमधाम सँग कार्यक्रम बनाउँछौ। दिन-प्रतिदिन तिमी धुमधाम सँग सम्झाइरहन्छौ- जब शिवबाबा ब्रह्मा तनमा प्रवेश गर्नुहुन्छ, त्यसैलाई नै उहाँको जयन्ती भनेर गायन गरिन्छ। त्यसको तिथि-मिति केही छैन। भन्नुहुन्छ म साधारण तनमा प्रवेश गर्छु। तर कहिले कुन समयमा त्यो बताउनु हुन्न। तिथि-मिति, दिन आदि बताउने भए त फलानो मिति भन्ने हुन्थ्यो। जन्मपत्री आदि त उहाँको हुँदैन। वास्तवमा सबै भन्दा उच्च जन्मपत्री त उहाँको हो। कर्तव्य पनि उहाँको सबै भन्दा उच्च छ। भन्छन् प्रभु हैजुरको महिमा अपरम्पार छ। त्यसैले अवश्य पनि केही गर्नुभएको हुनुपर्छ। महिमा त धेरैको गायन गरिन्छ। नेहरू, गान्धी आदि सबैको महिमा गायन गरिन्छ। उहाँको महिमा कसैले बताउन सक्दैन। तिमी सम्झाउँछौ उहाँ ज्ञानका सागर, शान्तिका सागर हुनु हुन्छ। उहाँ त एउटै हुनु हुन्छ। फेरि उहाँलाई सर्वव्यापी कसरी भन्न सकिन्छ। तर केही पनि सम्झदैनन्। अनि तिमीले मनाउँदा कसैले पनि सोध्ने साहस पनि गर्दैनन्। नत्र सोध्नुपर्ने शिव जयन्ती मनाइन्छ, महिमा गरिन्छ भने अवश्य पनि कोही यहाँ पहिला आएर गएको हुनुपर्छ। धेरै भक्तहरू छन्। यदि सरकारले नमान्ने हो भने त भक्त, साधु, गुरुहरूको छाप पनि नबनाउनुपर्ने हो। जस्तो सरकार, त्यस्तै जनता। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबाको जीवनीको पनि राम्रो सँग जानकारी भएको छ। तिमीलाई जति नशा छ अरु कसैलाई पनि हुन सक्दैन। तिमीले नै भन्छौ शिव जयन्ती हीरातुल्य छ, अरु सबै जयन्ती कौडी समान हुन्। बाबाले नै आएर कौडिलाई हीरातुल्य बनाउनु हुन्छ। श्रीकृष्ण पनि बाबाद्वारा नै यति उच्च बनेका हुन्। त्यसैले उनको जन्मलाई हीरातुल्य भनेर गायन गरिन्छ। पहिला कौडीतुल्य हुन्छ अनि फेरि हीरातुल्य बाबाले बनाउनु हुन्छ। यो कुरा अरु मनुष्यले जान्दैनन्। उनलाई यस्तो विश्वको राजकुमार कसले बनाए? त्यसैले यो पनि सम्झाउनुपर्छ- कृष्ण जन्माष्टमी मनाइन्छ। बच्चा त माताको गर्भबाट बाहिर आएका हुन्। उनलाई टोकरीमा लिएर गए। अब कृष्ण त विश्वको राजकुमार थिए फेरि उनलाई भय के को? त्यहाँ कंस आदि कहाँबाट आए? यी सबै कुरा शास्त्रमा लेखिदिएका छन्। अहिले तिमीले राम्ररी सम्झाउनुपर्छ। सम्झाउने युक्तिहरू पनि धेरै राम्रो चाहिन्छन्। सबैले एकै किसिमले पढाउन सक्दैनन्। युक्तियुक्त नसम्झाउनाले उल्टै नोक्सान हुन्छ।

अब शिव जयन्ती मनाइन्छ भने अवश्य पनि शिवको महिमा गरिन्छ। गान्धी जयन्तीमा गान्धीको नै महिमा गरिन्छ। अरु केही बुद्धिमा आउँदैन। अहिले तिमीले शिव जयन्ती मनाउँदा अवश्य पनि उहाँको महिमा, उहाँको जीवनी वा जीवन चरित्र पनि हुनुपर्छ। तिमीले त्यस दिन उहाँको जीवन चरित्र बसेर सुनाऊ। जसरी बाबा

भन्नुहुन्छ- मनुष्यले केही सोद्धा पनि सोध्दैनन् शिव जयन्ती कसरी सुरु भयो। त्यसको केही पनि वर्णन छैन। उहाँको महिमा त अपरम्पार भनेर गायन गरिन्छ। शिवबाबालाई भोलानाथ भनेर धेरै महिमा गर्छन्। उहाँ त भोला भण्डारी हुनु हुन्छ। उनीहरूले त शिव-शंकर भनिदिन्छन्। शंकरलाई भोलानाथ सम्झन्छन्। वास्तवमा भोलानाथ शंकर त होइनन्। उनलाई त भनिन्छ आँखा खोले अनि विनाश भयो, धतुरो खाने भए फेरि उनलाई भोलानाथ भनेर कसरी भन्न सकिन्छ। महिमा त एकको नै हुन्छ। तिमीले शिवको मन्दिरमा गएर सम्झाउनुपर्छ। त्यहाँ धेरै मनुष्यहरू आउँछन् त्यसैले शिवको जीवन चरित्र सुनाउनुपर्छ। भन्दछन् भोला भण्डारी शिवबाबा। अहिले शिव र शंकरमा फरक पनि तिमी नै बताउँछौ। शिवको पूजा हुन्छ शिवको मन्दिरमा। त्यसैले तिमीले त्यहाँ गएर शिवको जीवन कहानी बताउनु पर्छ। जीवन कहानी शब्द सुनेर कसैको दिमाग चक्कर खान थाल्दछ- शिवको जीवन कहानी कसरी सुनाउलान्? त्यसैले यो अनौठो कुरा सुनेर मनुष्यहरू धेरै नै आउँछन्। भन, निम्तामा जो आउँछन् उनीहरूलाई हामीले निराकार परमपिता परमात्माको जीवन कहानी बताउनेछौं। गान्धी आदिको पनि त जीवनी सुन्छन् नि। अहिले तिमीले शिवको महिमा गर्यौ भने मनुष्यको बुद्धिवाट सर्वव्यापीको कुरा नै हराउँछ। एकको महिमा फेरि अर्को संग मिल्दैन। यो जुन मण्डप बनाउँछन् वा प्रदर्शन गर्छन्, त्यो कुनै शिवको मन्दिर त होइन। तिमीले जानेका छौ सच्चा-सच्चा शिवको मन्दिर वास्तवमा यो हो, जहाँ रचयिता स्वयं बसेर रचयिता एवं रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। तिमीले लेख्न सक्छौ रचयिताको जीवन कहानी र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य अथवा इतिहास सुनाउँछौ। हिन्दी-अंग्रेजीमा लेखिएको होस्। ठूलाबडा मानिसहरूको पासमा गयो भने आश्चर्य हुन्छन्- यी को हुन् जसले परमपिता परमात्माको जीवनी बताउँछन्! केवल रचनाको बारेमा तिमीले भन्यौ भने सम्झन्छन् प्रलये भयो अनि नयाँ रचना रचियो। तर होइन, तिमीले त सम्झाउनु छ बाबा आएर पतितलाई पावन बनाउनु हुन्छ, अनि मनुष्य आश्चर्यमा पर्ने छन्। शिवको मन्दिरमा पनि धेरै आउँछन्। हल वा मण्डप ठूलो हुनुपर्छ। हुन त तिमी प्रभातफेरि निकाल्छौ, त्यसमा पनि यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य कसले स्थापना गर्नुभयो, उनीहरूलाई यो कुरा सम्झाउनुपर्छ। निराकार शिवबाबा जो सबै आत्माहरूको पिता हुनु हुन्छ उहाँ नै आएर राजयोग सिकाउनु हुन्छ। यस्तै-यस्तै प्रकारका विचार सागर मन्थन गर्नु पर्छ- कसरी शिवको मन्दिरमा गएर सेवा गर्ने? शिवको मन्दिरमा बिहान सबै पूजा गर्छन्, घण्टा आदि पनि बज्छन्। शिवबाबा पनि प्रभातको समयमा आउनु हुन्छ। आधा रातमा भनिदैन। त्यस बेला तिमीले ज्ञान पनि सुनाउन सक्दैनौ किनकि मनुष्यहरू सुतेका हुन्छन्। रातमा फेरि पनि मनुष्यलाई फुर्सद हुन्छ। बत्तीहरू आदि पनि बल्छन्। उज्यालो पनि राम्रो हुनुपर्छ। शिवबाबा आएर तिमी आत्माहरूलाई जगाउनु हुन्छ। सच्चा दीपावली त यो हो, हरेकको घरको दीप जल्छ अर्थात् आत्माको ज्योति जागृदछ। उनीहरूले त घरमा स्थूल दीपक बाल्छन्। तर दीपावलीको वास्तविक अर्थ यो हो। कसैकसैको दीपक त बिलकुलै बल्दैन। तिमीलाई थाहा छ- आफ्नो दीपक कसरी जाग्छ? कसैको मृत्यु भयो भने अँध्यारो नहोस् भनेर दियो जलाउँछन्। तर पहिला त आत्माको दीपक जाग्नुपर्छ अनि मात्र अँध्यारो हुँदैन। नत्र मनुष्य घोर अन्धकारमा हुन्छ। आत्माले त सेकेन्डमा एउटा शरीर छाडेर अर्को लिन्छ। अन्धकार आदिको यसमा कुरा हुँदैन। यी सबै भक्तिमार्गका रीतिरिवाज हुन्। घिउ सकिए पछि दियो निभ्छ। अन्धकारको अर्थ पनि केही बुझ्दैनन्। पितृ खुवाउने कुराको पनि अर्थ बुझ्दैनन्। पहिला पहिला आत्मालाई बोलाउँथे, केही सोध्दथे। अहिले त्यति चलन छैन। यहाँ पनि आउँछन्। कुनै कुनै समयमा केही कुरा भन्छन्। भन त तिमी सुखी छौ? अनि भन्छन् हजुर सुखी छु। हुन त अवश्य पनि यहाँबाट जो जान्छन् राम्रै घरमा जन्म लिन्छन्। जन्म त अवश्य पनि अज्ञानीका घरमा लिन्छन्। ज्ञानीका घरमा त लिन सक्दैनन् किनकि ज्ञानी ब्राह्मण त विकारमा जान सक्दैनन्। उनीहरू त पवित्र हुन्छन्। तर हो, राम्रो सुखी घरमा गएर जन्म लिन्छन्। विवेक पनि भन्छ- जस्तो अवस्था, त्यस्तै जन्म। फेरि त्यहाँ आफ्नो प्रभाव देखाउँछन्। शरीर सानै भएकोले बोल्न सक्दैन। अलि ठूलो भएपछि अवश्य पनि ज्ञानको प्रभुत्व देखाउँछन्। जसरी कसै-कसैले शास्त्रको संस्कार लिएर गए भने बचपनमा नै त्यसमा लाग्छन्, यहाँबाट पनि ज्ञान लिएर गए भने अवश्य पनि महिमा हुन्छ।

तिमीले शिवजयन्ती मनाउँछौ। अरु मनुष्यहरूले केही अर्थ बुझ्न सक्दैनन्। सोध्नुपर्छ- यदि उहाँ सर्वव्यापी हुनु हुन्छ भने जयन्ती कसरी मनाउने? अहिले तिमी बच्चाहरू पढिरहेका छौ। तिमीलाई थाहा छ उहाँ पिता पनि हुनु हुन्छ, शिक्षक पनि हुनु हुन्छ, सतगुरु पनि हुनु हुन्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ र सिक्खहरूले पनि भन्दछन् सत् श्री अकाल हुनु हुन्छ। वास्तवमा अकालमूर्ते त सबै आत्माहरू हुन् तर एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छन् यसैलाई जन्म-मरण भनिन्छ। आत्मा त त्यही हो। आत्माले ८४ जन्म लिन्छ। कल्प जब पूरा हुन्छ तब स्वयं परमात्मा आएर भन्नुहुन्छ म को हुँ? म कसरी यिनमा प्रवेश गर्छु? जसबाट तिमीले आफै बुझ्दछौ। पहिला जानेका थिएनौ।

हो, परमात्माले प्रवेश गर्नुहुन्छ तर कसरी, कहिले प्रवेश गर्नुभयो, कहाँ बुझेका थिए र! दिन-प्रतिदिन तिम्रो बुद्धिमा यी सबै कुरा स्पष्ट हुँदै जान्छन्। नयाँ-नयाँ कुरा तिम्रोले सुनिरहनेछौ। पहिले दुई पिताको रहस्य कहाँ सम्झाइन्थ्यो र! पहिला त मानौं बच्चा जस्तै थिए। अहिले पनि धेरैले भन्छन्- बाबा, म हजुरको दुई दिनको बच्चा हुँ। यति दिनको बच्चा हुँ। सम्झन्छन् जे हुन्छ कल्प पहिले जस्तै। यसमा धेरै ज्ञान छ। बुझ्न पनि समय लाग्छ। जन्मिएर कोही मर्छन् पनि। दुई महिना, ८ महिनाका भएर मर्छन्। तिम्रो साथमा आउँछन्, भन्छन् यो ठिक हो। उहाँ हाम्रो पिता हुनु हुन्छ, हामी उहाँका सन्तान हौं। हो-हो भन्छन्। बच्चाहरूले पनि लेख्छन्- धेरै प्रभावित हुन्छन्। फेरि बाहिर गएपछि समाप्त, मर्छन्। फेरि आउँदैन् भने के होला? या त पछि आएर फेरि रिफ्रेश हुन्छन् या प्रजामा आउँछन्। यी सबै कुरा बुझाउनुपर्छ। हामीहरूले शिव जयन्ती कसरी मनाउँछौं? शिवबाबाले कसरी सदगति दिनु हुन्छ? शिवबाबाले स्वर्गको सौगात लिएर आउनु हुन्छ। उहाँ स्वयं भन्नुहुन्छ म तिम्रीलाई राजयोग सिकाउँछु। विश्वको मालिक बनाउँछु। बाबा त हुनु हुन्छ नै स्वर्गका रचयिता त्यसैले अवश्य पनि स्वर्गको मालिक बनाउनु हुन्छ। हामी उहाँको जीवनी बताउँछौं। कसरी स्वर्ग स्थापना गर्नुहुन्छ, कसरी राजयोग सिकाउनु हुन्छ, आएर सिक्नुहोस्। जसरी बाबाले सम्झाउनु हुन्छ, त्यसरी बच्चाहरूले सम्झाउन सक्दैनन् र? यसमा धेरै राम्ररी सम्झाउनेवाला चाहिन्छ। शिवको मन्दिरमा धेरै राम्रो संग शिव जयन्ती मनाउँछन्, त्यहाँ गएर सम्झाउनु पर्छ। लक्ष्मी-नारायणका मन्दिरमा गएर यदि शिवको जीवन कथा सुनायौं भने कसैलाई राम्रो लाग्दैन। ख्याल रहँदैन। फेरि उनीहरूको बुद्धिमा राम्ररी बसाउनु पर्छ। लक्ष्मी-नारायणका मन्दिरमा धेरै जना आउँछन्। उनीहरूलाई लक्ष्मी-नारायण, राधा-कृष्णको रहस्य सम्झाउन सक्छौ। उनीहरूको भिन्दा भिन्दै मन्दिर हुनुपर्छ। कृष्ण जयन्तीमा तिम्रोले कृष्णका मन्दिरमा गएर सम्झाऊ- कृष्ण नै सुन्दर, कृष्ण नै काला भनेर किन गायन गरिन्छ? भन्दछन् गाउँलेको छोरौ। गाउँमा त गाई-बारवा चराए होलान्। बाबा महसुस गर्छन् म पनि गाउँले थिएँ। न टोपी, न जुता। अहिले स्मृति आउँछ- म के थिएँ फेरि बाबाले आएर प्रवेश गर्नुभयो। त्यसैले यो लक्ष्य सबैलाई मिलोस्- शिवबाबालाई याद गर, उहाँ नै सदगतिदाता हुनुहुन्छ। तिम्रोले रामचन्द्रको पनि जीवन कहानी बताउन सक्छौ। कहिले देखि उनको राज्य सुरु भयो, कति वर्ष भयो। यस्ता प्रकारका विचारहरू आउनु पर्छ। शिवको मन्दिरमा शिवको नै जीवनी सुनाउनुपर्छ। लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा लक्ष्मी-नारायणको महिमा गर्नु पर्छ। रामको मन्दिरमा गयो भने रामको जीवन कहानी सुनाउँछौ। अहिले तिम्रोले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ देवी-देवता धर्म स्थापना गर्नको लागि। हिन्दू धर्म त कसैले स्थापना गरेको होइन। हिन्दू कुनै धर्म होइन- यो कुरा सिधै भन्दा रिसाउँछन्। सम्झन्छन्- यी कुनै इसाई हुनु पर्छ। तिम्रोले भन- हामी आदि सनातन देवी-देवता धर्मका हौं जसलाई आजकल हिन्दू भनिदिएका छन्। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) शिव जयन्ती धुमधाम संग मनाऊ। शिवबाबाको मन्दिरमा शिवको र लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा लक्ष्मी-नारायणको वा राधा-कृष्णको जीवनी सुनाऊ। सबैलाई युक्तियुक्त तरिकाले ज्ञान देऊ।

२) अज्ञान अन्धकारबाट बच्नको लागि आत्मारूपी दीपकलाई ज्ञान घृतबाट प्रज्वलित राख्नु छ। अरूलाई पनि अज्ञान अन्धकारबाट निकाल्नु छ।

वरदान:- श्रेष्ठ स्मृतिद्वारा श्रेष्ठ स्थिति र श्रेष्ठ वायुमण्डल बनाउने सबैको सहयोगी भव योगको अर्थ हो श्रेष्ठ स्मृतिमा रहनु। म श्रेष्ठ आत्मा श्रेष्ठ बाबाको सन्तान हुँ, जब यस्तो स्मृति रहन्छ अनि स्थिति श्रेष्ठ हुन पुग्छ। श्रेष्ठ स्थितिले श्रेष्ठ वायुमण्डल स्वतः बन्छ, जसले अनेक आत्माहरूलाई आफूतर्फ आकर्षित गर्छ। जहाँ पनि तिम्री आत्माहरू योगमा रहेर कर्म गर्छौ त्यहाँको वातावरण, वायुमण्डलले अरूलाई पनि सहयोग दिन्छ। यस्ता सहयोगी आत्माहरू बाबालाई र विश्वलाई प्रिय लाग्छ।

स्लगन:- अचल स्थितिको आसनमा बसेपछि नै राज्यको सिंहासन मिल्छ।

